

Дело C-56/20**Резюме на преюдициалното запитване съгласно член 98, параграф 1 от
Процедурния правилник на Съда****Дата на постъпване в Съда:**

4 февруари 2020 г.

Запитваща юрисдикция:

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Германия)

Дата на акта за преюдициално запитване:

30 януари 2020 г.

Жалбоподател в първоинстанционното и във въззивното производство:

AR

Ответник в първоинстанционното и във въззивното производство:

Град Пфорцхайм

Предмет на спора по главното производство

Вписване на забележка за забрана в чуждестранно свидетелство за управление на моторни превозни средства; съвместимост с правото на Съюза

Предмет и правно основание на преюдициалното запитване

Тълкуване на правото на Съюза, член 267 ДФЕС

Преюдициален въпрос

Допуска ли правото на Съюза, по-специално Директива № 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 година относно свидетелствата за управление на моторни превозни средства (ОВ L 403, 2006 г., стр. 18; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 17, стр. 216), последно изменена с Директива (ЕС) 2018/933 на Комисията от 29 юни 2018 година за поправка на текста на немски език на

Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно свидетелства за управление на превозни средства (ОВ L 165, 2018 г., стр. 35), национална правна уредба, съгласно която при решение за отказ да се признае валидността на свидетелство за управление на моторно превозно средство по смисъла на член 11, параграф 4, втора алинея от Директива 2006/126/ЕО картата на издаденото в чужбина свидетелство за управление на моторно превозно средство на Общността на лице, което няма постоянно пребиваване в страната, трябва незабавно да бъде представена на националния орган, който приема решението, за да отбележи в него липсата на право на управление на моторни превозни средства в страната; забележката (за забрана) обикновено се вписва в картата на свидетелството за управление на моторно превозно средство на Общността, като в поле 13 се поставя червено, зачертано по диагонал „D“ в място 13 (например под формата на стикер)?

Цитирани разпоредби от правото на Съюза

Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 година относно свидетелства за управление на превозни средства (преработена) (ОВ L 403, 2006 г., стр. 18; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 17, стр. 216)

Цитирани разпоредби на националното право

Член 3 от Straßenverkehrsgesetz (Закон за движението по пътищата)

Членове 46 и 47 от Verordnung über die Zulassung von Personen zum Straßenverkehr (Наредба относно достъпа на лицата до участие в движението по пътищата, наричана по-нататък „Fahrerlaubnis-Verordnung“)

Кратко представяне на фактите и производството

- 1 Ищецът е австрийски гражданин и има обичайно местопребиваване в Австрия. На 29 август 2008 г. той получава свидетелство за управление на моторни превозни средства от категории А и В.
- 2 На 26 юни 2014 г. жалбоподателят управлява превозно средство на обществен път в Германия, въпреки че в този момент е под въздействието на канабис.
- 3 С решение от 10 август 2015 г. органът в град Пфорцхайм, компетентен да издава свидетелства за управление на моторни превозни средства, му отнема издаденото в Австрия разрешение да управлява моторни превозни средства за територията на Федерална република Германия. Същевременно посоченият орган иска от жалбоподателя незабавно — не по-късно от 28

август 2015 г. — да му представи австрийското свидетелство за управление на превозни средства, за да отбележи върху него невалидността за територията на Федерална република Германия чрез поставяне на червено, зачертано по диагонал „D“ (т. нар. „забележка за забрана“). При неизпълнение на това задължение той е заплашен от временно отнемане на свидетелството за управление на превозни средства от длъжностните лица по изпълнението, като се посочва, че след поставянето на забележката за забрана свидетелството за управление на превозни средства щяло да бъде върнато.

- 4 Подадената от жалбоподателя жалба по административен ред срещу решението от 10 август 2015 г. не е уважена. В първоинстанционното производство подадената впоследствие жалба е отхвърлена като неоснователна. Жалбата, подадена пред запитващата юрисдикция, е насочена само срещу искането за представяне на свидетелството за управление на превозни средства и заплахата от неговото отнемане. От друга страна, отказът да се признае валидността на австрийското свидетелство за управление за територията на Федерална република Германия е влязъл в сила и не е предмет на производството по обжалване.

Основни доводи на страните в главното производство

- 5 Жалбоподателят счита, че предвиденото в решението от 10 август 2015 г. задължение да представи свидетелството си за управление на превозни средства, за да бъде вписана забележката за забрана, не е съвместимо с правото на Съюза. Член 2, параграф 1 от Директива 2006/126 предвиждал взаимното признаване, без друго формално изискване, на свидетелствата за управление, издадени от държавите членки. Както следвало напр. от член 2, параграф 2, член 7, параграф 1, буква д) и параграф 3, буква б), член 11, параграфи 1, 2 и 3, член 12 и Приложение I, точка 3 (относно място 13 и 14) от тази директива, издаването и промяната на свидетелства за управление били задача единствено на държавата по местопребиваването. Възможността всички останали държави членки също да извършват промени в свидетелството за управление — например чрез залепяне на забележка за забрана — би противоречала на принципа на взаимно признаване на свидетелствата за управление и на преследваната от Директива 2006/126 цел за създаване на единен образец на свидетелство за управление на моторно превозно средство на Общността (напр. съображения 4 и 16, както и член 1, параграф 1 от Директива 2006/126).
- 6 Следвало да се приеме, че при приемането на Директива 2006/126 разглежданият проблем е бил известен. По-специално в области в близост до националните граници отдавна съществувал феномен, при който лица, пребиваващи в дадена държава членка, извършват пътнотранспортно нарушение по време на временно пребиваване в друга държава членка, в резултат на което съгласно правилата на последната държава членка им бива

отнето свидетелството за управление на моторно превозно средство. Директива 2006/126 обаче не предвиждала компетентност на държавата членка по временното пребиваване да извършва вписвания в новия образец на свидетелство за управление на моторно превозно средство на Общността. С оглед на изложеното по-горе можело да се заключи само, че от гледна точка на правото на Съюза такива вписвания били недопустими.

- 7 Освен това подробните правила относно сигурността срещу фалшифициране на пластмасовата карта на свидетелството за управление (напр. член 3 и приложение I, точки 1 и 2 от Директива 2006/126) с оглед на смисъла и целта си изключвали възможността държавата членка по временното пребиваване да променя съдържащите се на тези пластмасови карти данни, като вписва в тях други данни за постоянно или под формата на (лесно премахващ се) стикер. В това отношение следвало също да се вземе предвид, че съгласно Директива 2006/126 място 13 от свидетелството за управление на моторно превозно средство е запазено за вписвания от страна на компетентната държава членка и не можело вписване, направено от тази държава членка, просто да бъде „закрито“.
- 8 Освен това изпълнението на задължението за представяне на свидетелството за управление било свързано със значителен разход на пари и време за жалбоподателя, ограничавало свободата му на движение и на практика впоследствие можело да доведе до сериозни проблеми, ако например при пътнотранспортна проверка в друга държава членка, извършвана от местните сили за сигурност, настъпи объркване поради вписване в свидетелството за управление, което не им е известно. Заради тези тежести и неблагоприятни последици била необходима изрична правна уредба в това отношение, която обаче Директива 2006/126 не съдържала. Във всички случаи съществувала възможност посредством предвидената в член 15 от Директива 2006/126 взаимопомощ държавата членка, издала свидетелството за управление, или приемащата държава членка да извърши вписване в свидетелството за управление и, доколкото е необходимо, да издаде ново свидетелството за управление.
- 9 При всички положения обаче при пътнотранспортна проверка в държава членка било възможно безпроблемно да се провери по електронен път дали заинтересованото лице има право да управлява превозно средство в тази държава членка. Свързаната с това допълнителна загуба на време била малка.
- 10 Ответникът изтъква, че в решение от 23 април 2015 г., *Aykul* (C-260/13, EU:C:2015:257), Съдът е постановил, че съгласно член 11, параграф 4, втора алинея от Директива 2006/126 държавата членка, в която притежателят на свидетелство за управление няма обичайно пребиваване, също има право да откаже да признае валидността на издаденото от друга държава членка свидетелство за управление поради извършено на територията ѝ нарушение.

При това Съдът подчертава значението на подобна мярка за пътната безопасност.

- 11 От гледна точка на германското законодателство забележката за забрана, която следвало да се впише на свидетелството за управление след отказа да се признае валидността за страната, представлявала необходима мярка, доколкото била от съществено значение за ефективното изпълнение на решение за отказ да се признае валидността на свидетелство за управление по смисъла на член 11, параграф 4, втора алинея от Директива 2006/126. Освен това от генезиса на приемането и съображенията на Директива 2006/126 следвало, че с нея се целяло преди всичко укрепване на свободното движение на хора, на свободата на установяване и пътната безопасност. Тези цели можели да бъдат постигнати само ако европейското свидетелство за управление не загубело функцията си като удостоверяващ документ. Такъв обаче би бил случаят, ако не би било възможно контролният орган да установи статута на правото на управление на моторно превозно средство посредством свидетелството за управление, а само чрез допълнителни, отнемащи време проверки. Ето защо следвало да се приеме, че в това отношение в Директива 2006/126 имало празнота, която не била предвидена и следвало да бъде запълнена по аналогия.
- 12 Поради обстоятелството, че Директива 2006/126 предвиждала възможността, приемащата държава членка да изменя издаденото от друга държава членка свидетелството за управление (напр. приложение I, точка 3 относно място 13 и точка 4, буква а), в разглежданата хипотеза също не можело да се приеме, че промяна под формата например на стикер представлявала нарушение на разпоредбите относно сигурността срещу фалшифициране. Освен това жалбоподателят нямало да бъде обременен, ако сигурността срещу фалшифициране бъде намалена поради факта, че стикерът с уличаващото го съдържание би могъл да бъде отстранен отново.

Кратко представяне на мотивите на преюдициалното запитване

- 13 Оспореното от жалбоподателя разпореждане на германския орган, компетентен да издава свидетелства за управление на моторни превозни средства, да му бъде представено свидетелството за управление с цел вписване на забележка за забрана е в съответствие с член 3 от Закона за движението по пътищата във връзка с членове 46 и 47 от Fahrerlaubnis-Verordnung. Възможно е обаче тези национални разпоредби да нарушават правото на Съюза, по-специално на Директива 2006/126.
- 14 От съществуващата практика на Съда не може директно да се направи извод дали случаят е такъв. За разлика от случая, по който Съдът се е произнесъл в решение от 23 април 2015 г., Аукул (C-260/13, EU:C:2015:257), в настоящия случай не се разглежда законосъобразността на решението за отказ да се признае валидността на свидетелство за управление съгласно член 11,

параграф 4, втора алинея от Директива 2006/126, доколкото то междувременно е станало окончателно, а се разглежда произтичащият от решението въпрос за това дали държавата членка, която взема решението за отказ да се признае валидността поради извършено на нейна територия нарушение, има правомощия да постави съответна забележка за забрана върху издадено от друга държава членка свидетелство за управление, ако притежателят на свидетелството за управление няма обичайно местопребиваване по смисъла на член 12 от Директива 2006/126 в държавата членка, която е взела решението за отказ да се признае валидността.

- 15 Основните доводи за и против тези правомощия вече са изложени от страните. Поради обстоятелството, че става въпрос за на практика често срещана житейска ситуация, фактът, че въпросното правомощие не е изрично уредено предполага, че Директивата не го предвижда. Поради това, че подобна промяна в свидетелството за управление е съпроводена от намеса в суверенните права на държавата членка, която го е издала, и в свободите на съответния притежател на свидетелството за управление, се поставя въпросът дали за да се приеме, че е налице такова правомощие, не е необходима изрична европейска правна уредба.
- 16 От друга страна, наличието на подобно правомощие е подкрепено от обстоятелството, че съгласно член 11, параграф 4, втора алинея от Директива 2006/126 държавата членка по временното пребиваване по принцип има право да откаже да признае валидността на свидетелството за управление в страната поради извършено на нейна територия нарушение. Вписването на съответната забележка за забрана върху свидетелството за управление е само мярка за изпълнение на това решение за отказ да се признае валидността. При всички положения не е в интерес на пътната безопасност, когато след решение за отказ да се признае валидността притежателят на свидетелството за управление, показвайки свидетелството си за управление на моторно превозно средство при пътнотранспортна проверка, може да създаде впечатление, че има право да участва в движението по пътищата в страната, което в действителност не е така.
- 17 Решението на проблема може да е в извеждането на строго задължение за държавата членка по издаването, респ. по местопребиваването, следващо от член 15 от Директива 2006/126, по искане на държавата членка по временното пребиваване, която е взела решение за отказ да се признае валидността, да впише съответната забележка за забрана в свидетелството за управление. Това би позволило също да се гарантира, че в случай на подмяна (евентуално при твърдяна загуба на свидетелството за управление) или подновяване на свидетелството за управление вписването на забележката за забрана ще се запази.
- 18 Запитваща юрисдикция счита, че разпоредбите на международните договори и на Конвенцията за движение по пътищата не са релевантни за разглеждания случай.